

сѧ зафѧщатъ каквѧто мѧхитѧ. И макѧръ
тѧка дѧмата ны да ѣ за мѧлки рѧботы, но
коѧто сѧдатъ прѧвѧ, и сѧ держѧтъ ѧ совер-
шенството на сѧчкитѧ рѧботы, дѧматъ, чи
не сѧ безъ мѧлка пѧлза тѧа на дѧцѧта, сѧ-
рѧчь, ѧ пѧрвото начѧло на житѧето си да
сѧ ѧвѧчѧватъ ѧ тѧа кѧмъ добродѧтель да
варѧѧтъ. Защо мѧже зѧеднѧ такѧ кѧто рас-
тѧтъ на вѧзраст, да привѧдѧтъ по вѧремѧ-
ни и товѧ оѧкрашенѧе въ дѧшѧтѧ си.

